

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๑ - ๓๒/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๔๔/๒๕๕๑

เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๕๕

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย มีประเด็นวินิจฉัยตามคำร้อง ดังนี้

พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙๘ หรือไม่

ความเห็น

ในประเด็นวินิจฉัยตามคำร้องศาลรัฐธรรมนูญได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ ๔ - ๒๑/๒๕๕๔ วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔ ว่าพระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙๘ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นนี้อีก ทั้งนี้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง จึงมีประเด็นวินิจฉัยตามคำร้องว่า พระราชกำหนดการบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙๘ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยมาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ กฎหมาย

ดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย โดยมาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติรับรองบุคคลย่อมมีความเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล สภาพทางกายหรือสุขภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้ และมาตรา ๔๑ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินอาจถูกจำกัด โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจในการตราขึ้น เพื่อกำหนดขอบเขตแห่งสิทธิหรือจำกัดสิทธิเช่นว่านั้นได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการสืบทอดโดยให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติเช่นเดียวกัน

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ว่าด้วยศาล โดยมาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ศาลมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีความทั้งหลาย โดยการพิจารณาพิพากษารรคดีดังกล่าวต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ และมาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดว่าในการจะจัดตั้งศาลดังกล่าวต้องจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ และการจะตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาคดีใดคดีหนึ่ง หรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะแทนศาลที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาคดีพิพากษาคดีนั้น ไม่สามารถจะกระทำได้ นอกจากนั้นการบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลหรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก่คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะจะกระทำมิได้

ส่วนพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจของประเทศที่ลูกหนี้ของสถาบันการเงินไม่สามารถชำระหนี้ที่ตนมีกับสถาบันการเงิน และเพื่อให้การแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็วด้วยการรับโอนทรัพย์สินที่จัดเป็นสินทรัพย์ต่อคุณภาพมาจากสถาบันการเงิน และบริษัทบริหารสินทรัพย์เพื่อนำมาบริหารจัดการตามวิธีการที่กำหนดไว้ โดยให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถ

ชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้อันส่งผลให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงินจนไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ซึ่งเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงิน โดยพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ จะมีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยหรือ บสท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีอำนาจบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ที่ บสท. ได้รับโอนหนี้มาจากสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้เดิมมาบริหารเพื่อบังคับชำระหนี้โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลยุติธรรมอีก เพื่อให้การบังคับชำระหนี้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ไม่ก่อให้เกิดปัญหาแก่ระบบเศรษฐกิจหรือสถาบันการเงินอันจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕๓ บัญญัติว่า ในการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ให้ บสท. มีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้ ปรับโครงสร้างกิจการ จำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือจำหน่ายหนี้สูญ อย่างไรก็ดีอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันตามที่เห็นสมควร และมีให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้มาใช้บังคับกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. คือ (๑) มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๗๐๐ มาตรา ๑๑๘๕ มาตรา ๑๒๒๐ มาตรา ๑๒๒๒ มาตรา ๑๒๒๔ มาตรา ๑๒๒๕ มาตรา ๑๒๒๖ และมาตรา ๑๒๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (๒) มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๑๐๒ ประกอบกับมาตรา ๓๓ วรรคสอง มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และ (๓) มาตรา ๑๑๔ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

มาตรา ๕๗ บัญญัติให้ในการปรับโครงสร้างหนี้ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ลดเงินต้น ดอกเบี้ย อัตราดอกเบี้ย และระยะเวลาที่คำนวณดอกเบี้ย ขยายระยะเวลาการชำระหนี้ หรือผ่อนปรนเงื่อนไขในการชำระหนี้ให้อีกแก่ลูกหนี้ และในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อความเป็นธรรมอย่างทัดเทียมกันและความรวดเร็ว จะผ่อนปรนเงื่อนไขในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นการทั่วไปให้แก่ลูกหนี้ทั้งหมดหรือบางประเภทก็ได้ (๒) แปรเปลี่ยนหนี้ของลูกหนี้เป็นทุนในกิจการของลูกหนี้ (๓) รับโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องจากลูกหนี้เพื่อชำระหนี้ หรือจำหน่ายทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องบางส่วน of ลูกหนี้ดังกล่าวให้แก่บุคคลภายนอก แต่ในกรณีที่ทรัพย์สินที่จะโอนหรือจำหน่ายไม่ใช่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

แห่งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของลูกหนี้ก่อน (๔) รับโอนหุ้นหรือซื้อหุ้นเพิ่มทุนของลูกหนี้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงกิจการของลูกหนี้ และ (๕) ใช้มาตรการอื่นใดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว และเพื่อให้ลูกหนี้ที่สุจริตอยู่ในฐานะที่ชำระหนี้ได้ภายในเวลาที่กำหนดและสามารถดำเนินกิจการเดิมหรือเริ่มกิจการใหม่ต่อไปได้

มาตรา ๕๘ บัญญัติให้ในกรณีที่ลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ และผู้ค้ำประกัน ได้ให้ความร่วมมือกับ บสท. ในการปรับโครงสร้างหนี้ และได้มีการชำระหนี้ตามที่ได้ปรับโครงสร้างแล้วทั้งหมด ให้ลูกหนี้ และผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้้นั้น แต่ถ้าลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกันไม่ให้ความร่วมมือกับ บสท. ในการปรับโครงสร้างหนี้ตามที่ บสท. สั่งโดยที่ตนอยู่ในฐานะที่จะดำเนินการได้ หรือยกย้ายถ่ายเท หรือปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของตน ให้ บสท. ดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดของลูกหนี้หรือผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี โดยไม่ต้องดำเนินการไต่สวน และให้ศาลและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายต่อไปโดยเร็ว

พิจารณาแล้ว พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพอันเป็นสาระสำคัญของการตรากฎหมายฉบับนี้ พระราชกำหนดฉบับนี้จึงบัญญัติมิให้นำบทบัญญัติบางมาตราของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับ เพื่อให้การบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพหรือการแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยให้ บสท. มีอำนาจในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ไม่ว่าจะเป็นการลดเงินต้น ดอกเบี้ย อัตราดอกเบี้ย และระยะเวลาที่จะคำนวณดอกเบี้ย การขยายเวลาการชำระหนี้ การกำหนดเงื่อนไขเพื่อผ่อนปรนในการชำระหนี้ การแปลงหนี้ของลูกหนี้เป็นทุนในกิจการของลูกหนี้ การรับโอนหุ้นหรือซื้อหุ้นเพิ่มทุนเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงกิจการของลูกหนี้ และถ้าหากลูกหนี้ ผู้บริหารของลูกหนี้ และผู้ค้ำประกันได้ให้ความร่วมมือกับ บสท. ในการปรับโครงสร้างหนี้ และได้มีการผ่อนชำระหนี้ตามที่ได้ปรับโครงสร้างแล้วทั้งหมด ให้ลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ บทบัญญัติดังกล่าวมิใช่เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอันเป็นการกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรอง และมีได้เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง แต่มีวัตถุประสงค์ให้ บสท. สามารถดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ให้สามารถชำระหนี้ได้โดยเร็วอันเป็นการแก้ไข

ปัญหาเศรษฐกิจโดยรวม และหากได้มีการชำระหนี้แล้วลูกหนี้และผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้นั้น อีกทั้งมิใช่เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินแต่เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของลูกหนี้ที่สุจริต ให้สามารถชำระหนี้ได้ภายในกำหนด บทบัญญัติมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๑

ส่วนกรณีพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙๘ หรือไม่นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์ในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการให้ประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๘ - ๓๙/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้เคยวินิจฉัยว่าบทบัญญัติมาตรา ๖ และมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มิใช่บทบัญญัติที่จะอ้างได้ว่ามีบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ดังกล่าวได้ เนื่องจากบทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวมิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ อีกทั้งสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่น ของรัฐธรรมนูญไว้แล้ว ซึ่งบทบัญญัติมาตรา ๖ และมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ เป็นบทบัญญัติที่มีข้อความและเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับบทบัญญัติของมาตรา ๖ และมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ จากคำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญจะเห็นได้ว่า ในการพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายมิได้ประสงค์ให้บุคคล มีสิทธิโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ทุกมาตรา คงมุ่งประสงค์ให้บุคคล โต้แย้งเฉพาะกรณีที่บทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น ได้ล่วงละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่รัฐธรรมนูญ รับรองไว้ หรือการล่วงละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่เป็นไปตามหลักนิติธรรมหรือขัดต่อประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข และบทบัญญัติมาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๑๙๘ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและ เสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ จึงไม่อาจโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อ

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้ อีกทั้งการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท. ตามพระราชกำหนด
บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ อยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลยุติธรรม มิใช่เป็นการจัดตั้ง
ศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาคดีใดคดีหนึ่งหรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะ เพียงแต่พระราชกำหนด
ดังกล่าวมิให้ศาลยุติธรรมนำบทบัญญัติบางมาตราของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติ
บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับกับ
การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพเท่านั้น มิใช่เป็นการให้อำนาจของ บสท. อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด
โดยไม่ผ่านกระบวนการศาลยุติธรรม

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔
มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙๘

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ